

svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 66), och artikel 3 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall (EGT L 377, s. 20; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 199), genom att tillåta att företag och inrättningar som återvinner sådant farligt avfall som omfattas av direktiv 91/689 undantas från den tillståndsplikt som föreskrivs i artikel 10 i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt direktiv 91/156, utan att detta undantag förutsätter att kraven i artikel 3.2 i direktiv 91/689 är uppfyllda, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden N. Colneric samt domarna R. Schintgen och V. Skouris (referent), generaladvokat: J. Mischo, justitiesekreterare: R. Grass, den 21 februari 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991, och artikel 3 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall genom att tillåta att företag och inrättningar som återvinner sådant farligt avfall som omfattas av direktiv 91/689 undantas från den tillståndsplikt som föreskrivs i artikel 10 i direktiv 75/442, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991, utan att detta undantag förutsätter att kraven i artikel 3.2 i direktiv 91/689 är uppfyllda.*
- 2) *Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 135, 13.5.2000.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 7 mars 2002

i mål C-107/00 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal du travail de Mons): Caterina Insalaca mot Office national des pensions (ONP) (¹)

(Social trygghet – Artiklarna 46-46c i förordning (EEG) nr 1408/71 – Nationella bestämmelser om kumulationsförbud – Förmåner av samma slag)

(2002/C 109/13)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-107/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tribunal du travail de Mons (Belgien), att domstolen skall

meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Caterina Insalaca och Office national des pensions (ONP), angående tolkningen av artiklarna 46a och 46b i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT L 230, s. 6; svensk specialutgåva, område 5, volym 3, s. 13), i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1248/92 av den 30 april 1992 (EGT L 136, s. 7; svensk specialutgåva, område 5, volym 5, s. 130), har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden N. Colneric samt domarna R. Schintgen (referent) och V. Skouris, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 7 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) En bestämmelse i en medlemsstat om beräkning av efterlevandepension, i vilken det föreskrivs en begränsning av maximibeloppet för efterlevandepension och ålderspension, när den efterlevande maken eller maken kan göra anspråk på en efterlevandepension från en annan medlemsstat, utgör en bestämmelse om minskning av förmåner i den mening som avses i artiklarna 46a och 46b i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1248/92 av den 30 april 1992.
- 2) Artiklarna 46a och 46b i förordning nr 1408/71, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning nr 2001/83, i dess lydelse enligt förordning nr 1248/92, hindrar tillämpning av en bestämmelse i en medlemsstat om kumulationsförbud, enligt vilken en efterlevandepension som erhållits i denna medlemsstat skall minskas på grund av att det finns en annan efterlevandepension som har erhållits enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat, när de förmåner som den berörda personen har gjort anspråk på med tillämpning av denna nationella bestämmelse är mindre förmånliga än de förmåner som skall utgå med tillämpning av artikel 46 i nämnda förordning.

(¹) EGT C 149, 27.5.2000.